

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 222.756 van 7 maart 2013
in de zaak A. 201.344/VII-38.197.**

In zake : 1. Harold QUINTENS
 2. Ann HELSMOORTELE
 wonende te 8400 Oostende
 Mimosalaan 41
 alwaar woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMS ZORGFONDS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bart Staelens
kantoor houdend te 8000 Brugge
Gerard Davidstraat 46, bus 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 1 juli 2011, strekt tot de nietigverklaring van de beslissingen van het Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid, Vlaams Zorgfonds, van 3 juni 2011 waarbij de beroepen van Harold Quintens en Ann Helmoortel ingesteld tegen de invordering van administratieve geldboetes door een gerechtsdeurwaarder, onontvankelijk worden verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord en de verzoekende partijen hebben een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Werner Weymeersch heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verzoekende partijen hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 21 februari 2013.

Staatsraad Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Pieter-Jan Staelens, die loco advocaat Bart Staelens verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

Eerste auditeur Werner Weymeersch heeft een met dit arrest andersluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoekende partijen stellen dat zij door de verwerende partij voor de jaren 2002 tot 2005 telkenjare werden uitgenodigd hun bijdrage voor de Vlaamse Zorgverzekering te betalen. Zij zetten uiteen dat zij "hier nooit aandacht aan (hebben) geschonken, er vanuit gaande dat dit te maken had met een direct mail voor een of andere verzekering", vermits zij sedert jaren zijn aangesloten bij een mutualiteit.

3.2. In februari 2006 worden de verzoekende partijen door de verwerende partij aangemaand de achterstallige bijdragen te betalen.

3.3. Op 20 oktober 2006, respectievelijk 27 oktober 2006, verzoekt de verwerende partij om betaling van de bijdragen tot 2006, vermeerderd met een geldboete van 250 euro.

3.4. De verzoekende partijen tekenen hiertegen bezwaar aan, waarbij zij het volgende stellen :

"Mutualiteit (CM) is niet voldoende duidelijk geweest. Ik nam aan dat het reclame betrof voor een bijkomende facultatieve verzekering! P.S. Intussen achterstallige bijdragen betaald (zie bijlage)".

3.5. Met twee brieven van 6 augustus 2007 die diezelfde dag aangetekend worden verzonden, deelt de verwerende partij aan de verzoekende partijen mee dat het bezwaar ongegrond is en dat de geldboete verschuldigd blijft.

De uitvoering van deze beslissingen luidt als volgt :

"Naar aanleiding van de administratieve geldboete die u werd opgelegd in het kader van de Vlaamse Zorgverzekering, diende u een bezwaar in.

U verklaart dat u niet wist dat de Vlaamse zorgverzekering verplicht is.

Voor de geldboete die werd opgelegd, werd u echter nogmaals op de hoogte gebracht van de verplichting betreffende de Vlaamse zorgverzekering bij brief van 21 november 2005 van de Vlaamse zorgkas. Daarbij kreeg u de mogelijkheid om u alsnog in orde te stellen tegen uiterlijk 30 april 2006.

Aangezien u op de hoogte werd gebracht van uw verplichting en daar geen gevolg aan gaf, kan het Vlaams Zorgfonds uw bezwaar niet aanvaarden.

Het bezwaarschrift is dan ook ongegrond. Daarom blijft de geldboete verschuldigd.

U betaalde reeds 110 euro op 21 november 2005 aan het Vlaams Zorgfonds. Gedeeltelijke betalingen worden eerst aan het openstaande bedrag van de geldboete toegekend.

De totale som die u nog moet betalen, bedraagt 250 euro, namelijk 140 euro voor de geldboete en de openstaande bedragen : 10 euro voor 2002, 25 euro voor 2003, 25 euro voor 2004, 25 euro voor 2005 en 25 euro voor 2006.

Dat bedrag moet u uiterlijk op 14 september 2007 betalen. U dient daarvoor het bijgevoegde overschrijvingsformulier te gebruiken of bij uw overschrijving de gestructureerde mededeling (...) te vermelden.

De bijdragen voor de jaren 2007 en volgende jaren dient u telkens voor 30 april bij uw zorgkas te betalen".

Tevens worden de modaliteiten van een eventueel beroep bij de Raad van State vermeld.

3.6 De brieven worden door de verzoekende partijen niet afgehaald. Zij worden door de post teruggestuurd naar de verwerende partij.

3.7. Op 8 november 2008 maakt de centrale invorderingscel bij het Agentschap Vlaamse Belastingdienst van het Vlaamse Ministerie van Financiën en Begroting een "dwangschrift" op.

3.8. De verzoekende partijen worden op 18 en 19 november 2010 bij gerechtsdeurwaarder aangemaand tot betaling.

Naar aanleiding daarvan dient de eerste verzoeker bij mailbericht van 16 december 2010, mede namens de tweede verzoekster, bezwaar in tegen de opgelegde geldboetes.

Daarin wordt het volgende gesteld :

"Hierbij willen wij bezwaar aantekenen mbt in rand vermelde boetes, die naar onze mening totaal onrechtvaardig en onterecht zijn!

Een relaas van de feiten;

Tussen 2002 en 2005 ontvingen wij vanuit 'Vlaamse zorgkas' telkenjare een verzoek tot betaling van 25 euro. Wij hebben hier nooit veel aandacht aan geschonken, er vanuit gaande dat dit te maken had met een goed doel of een lidmaatschap van een instelling die voor ons onbekend was, maw een soort directe verkoop per post; voor onze 'zorg' zijn wij immers aangesloten bij de christelijke mutualiteit.

In 2006 ontvingen wij weer een schrijven met aanmaning tot betaling voorgaande jaren, verhoogd met een boete ad 250 euro/pp. Toen wij hierover ons licht opstaken, bleek dit dan te gaan om een nieuwe wettelijk verplichte verzekering waarvoor jaarlijks een premie moest worden betaald, een gegeven dat voor ons nieuw was en dat naar ons gevoel destijds zeer slecht gecommuniceerd is geweest naar de betalingsplichtigen.

Hierop hebben wij dadelijk de verschuldigde sommen t/m 2006 betaald, echter ZONDER de geëiste boete.

Vervolgens kregen wij te horen dat wij dan een bezwaarschrift moesten indienen, hetgeen ik zowel voor mezelf als voor mijn vrouw heb gedaan in november 2006.

Wij hebben hier verder niets meer over vernomen tot november 2010, toen wij beiden via gerechtsdeurwaarder een aanmaning kregen tot betaling van die 260 euro/pp verhoogd met administratieve kosten!!!! Volgens 'zorgverzekering', hebben zij ons in augustus 2007 per aangetekend schrijven laten weten dat het bezwaarschrift verworpen was (op welke gronden?), maar is dit aangetekend schrijven als 'bestemmingen niet bereikt' naar hen teruggekeerd (in augustus zijn wij meestal op reis). Vervolgens hebben zij blijkbaar verder geen enkele poging meer ondernomen om ons op de hoogte te stellen, tot nu deze krenkende invordering via gerechtsdeurwaarder.

Wij vinden, in het licht van de gebrekkige werking/communicatie (wij wisten niet wat deze betalingen inhielden en werden daar onvoldoende over geïnformeerd!), en aangezien alle jaarlijkse bijdragen t/m 2010 door ons correct betaald werden, dat de invordering van deze beide boetes totaal onterecht is en wensen dan ook kwijtschelding ervan.

Vermits wij aangesloten zijn bij testaankoop, zullen wij via deze weg proberen te weten te komen of er nog andere gedupeerden zijn die op dezelfde manier zijn behandeld geweest, teneinde ons te verenigen".

3.9. Met twee brieven van 3 juni 2011 verklaart de verwerende partij het bezwaar onontvankelijk omdat het niet binnen de bezwaartermijn werd ingediend. De inhoud luidt als volgt :

"De gerechtsdeurwaarder heeft van u een bedrag gevorderd voor de Vlaamse zorgverzekering. U diende hiertegen een bezwaar in.

Het Vlaams Zorgfonds schreef u aan voor de betaling van de administratieve geldboete en de achterstallige bijdragen. Die brief werd aangetekend verstuurd. U liep de geldboete op omdat u drie jaar niet in orde was met de Vlaamse Zorgverzekering.

Uw bezwaar is niet ontvankelijk omdat het niet binnen de bezwaartermijn werd ingediend. Het Vlaams Zorgfonds heeft wel onderzocht of de reden die u aanhaalt, duidt op een vergissing bij de administratie. Dit is echter niet het geval. Daarom kan er geen rekening mee worden gehouden.

Indien u nog niet alles betaalde, moet u de nog openstaande som betalen binnen de week vanaf de postdatum van deze brief, bij de gerechtsdeurwaarder van wie u een aanmaning ontving, met de gestructureerde mededeling (...).

Indien u meer betalingsgegevens nodig hebt, kan u contact nemen met die gerechtsdeurwaarder.

De gerechtsdeurwaarder wordt hiervan op de hoogte gebracht. Hij/zij zal de procedure verder zetten indien u niet betaalt.

(...)"

Dit zijn de thans bestreden beslissingen. Ook deze vermelden de beroepsmogelijkheid bij de Raad van State.

IV. Ontvankelijkheid

Standpunt van de verwerende partij

4. De verwerende partij werpt als exceptie op dat de verzoekende partijen vragen dat de Raad van State de plaats van het bestuur zou innemen en de opgelegde geldboetes zou kwijtschelden, waartoe hij geen rechtsmacht heeft.

Beoordeling

5. De Raad van State is inderdaad zonder rechtsmacht om gevolg te geven aan het verzoek om kwijtschelding van de geldboetes. Evenmin is hij bevoegd om kennis te nemen van het verzet tegen de invordering ervan.

Het beroep is wat die aspecten betreft niet ontvankelijk.

Anderzijds verwerpt de bestreden beslissing het administratief bezwaar dat de verzoekende partijen op 16 december 2010 hadden ingesteld. Wanneer een administratief beroep door een bestuursorgaan niet ontvankelijk wordt verklaard, kan die beslissing met een annulatieberoep worden aangevochten. De Raad van State zal dus oordelen of de overheid al dan niet terecht het beroep als onontvankelijk heeft verworpen. Overigens heeft de verwerende partij bij de kennisgeving van de bestreden beslissingen vermeld dat deze konden worden aangevochten met een beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State.

V. Onderzoek van de middelen

Enig middel

Standpunt van de verzoekende partijen

6. De verzoekende partijen roepen als enig middel de schending in van het zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, doordat de aangetekende brief uit 2007 waarbij hun bezwaar werd verworpen - en die aan de verwerende partij werd terugbezorgd met vermelding "bestemming niet bereikt" - pas drie jaar later wordt gevolgd door een invorderingsprocedure via gerechtsdeurwaarder, "zonder in die tussentijd ook maar enige nieuwe poging om (hen) op de hoogte te stellen". Daarmee is volgens de verzoekende partijen de redelijke termijn overschreden.

Zij stellen dat zij in augustus 2007 op reis waren.

Beoordeling

7. Het bezwaar dat op 16 december 2010 bij de verwerende partij was ingediend en dat aanleiding gaf tot de thans bestreden beslissingen was, zoals de bezwaren die reeds op 20 november 2006 waren geformuleerd, gericht tegen het opleggen van een administratieve geldboete.

Dit eerdere bezwaar werd verworpen op 6 augustus 2007. De desbetreffende beslissingen werden bij aangetekende brieven aan de verzoekende partijen ter kennisgeving verzonden.

Wanneer een beslissing ter kennis wordt gebracht met een aangetekende brief, gericht aan de betrokken persoon op het adres dat hij heeft opgegeven, wordt de kennisgeving geacht te zijn gebeurd op het ogenblik van de ontvangst, al verhindert het feit dat de betrokkene de aangetekende zending niet in

ontvangst neemt niet dat de beroepstermijn ingaat. De verzoekende partijen maken niet aannemelijk dat het feit dat zij nooit kennis namen van de aangetekende brieven waarbij hun bezwaren van 20 november 2006 werden verworpen het gevolg is van overmacht in hunnen hoofde. De verwerende partij kon dus terecht beslissen dat het administratief beroep niet ontvankelijk was.

De bezwaren van 16 december 2010 waren klaarblijkelijk opnieuw gericht tegen het opleggen van de administratieve geldboetes, waarvan kwijtschelding wordt gevraagd. De reden waarom de verzoekende partijen menen dat de sanctie niet verantwoord is, is dezelfde, namelijk een onduidelijkheid in hoofde van het ziekenfonds.

In wezen zijn de thans aangevochten beslissingen dus een loutere bevestiging van deze welke op 6 augustus 2007 ter kennis werden gebracht van de verzoekende partijen.

Het beroep daartegen is niet ontvankelijk omdat anders zou worden geraakt aan de termijn die in het belang van de rechtszekerheid wordt voorgeschreven door artikel 19 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

8. Bij de kennisgeving van de bestreden beslissingen werd door de verwerende partij aan de verzoekende partijen meegedeeld dat zij hiertegen een beroep tot nietigverklaring of een vordering tot schorsing konden indienen bij de Raad van State. Aldus werden de verzoekende partijen verkeerd voorgelicht en er als het ware ten onrechte toe aangezet dit beroep in te dienen.

Het komt dan ook gepast voor de kosten daarvan bij de verwerende partij te leggen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zeven maart tweeduizend dertien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
Eric Brewaeys,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Luc Hellin